

12 krat 10 m in galerija 4 krat 10 m. Pod galerijo dva sobi 4 krat 4 in hodnik 2 krat 4 m. Stavba bo to leto v toliko dokončana, da bo lahko služila za prireditve, popolnoma izdelana pa bo prihodnje leto. Krstna predstava v novem domu in ob enem proslava Finžgarjeve 60letnice bo v nedeljo dne 2. avgusta z vprizoritvijo narodne igre »Divji lovci«. Na jesen pa se bodo vprizorjale popolnoma nove »Pasijonske slike« — 15 slikah.

Polzela. Za novi Prosvetni dom so poleg drugih mnogo prispevali: g. Lupan A. Mešič, ki je na svoji žagi brezplačno žagal potrebne deske; g. Franc Košec je žagal les in daroval precej lesa; g. Vinko Zagoričnik, ki je dal na razpolago kamen za stavbo. Imenovanim oddelčnim možem, ki so bili vedno prijatelji ter podporniki katoliškega mladinskega gibanja, kar ostanejo gotovo tudi še nadalje, bodi na tem mestu izrečena naša najlepša zahvala! — Gradbeni odbor.

*

Pasji spomeniki.

Pes, ki reši človeku življenje, dokaže ljubezen ter udanost, ki sta zadeli na vidno priznanje v Ameriki.

Kdor obišče v Njujorku naravoslovno-zgodovinski muzej, se bo čudil, ker bo videl tamkaj zapored spomenike — psom, ki so izklesani iz marmorja. Radovednež, ki se približa pasjemu spomeniku, bode našel na podstavku kratek življenjepis psa, ki je ovekovčen v kamen.

Nekak zmagoslaven drevored na čast psom je razven zgoraj omenjenega v njujorskem osrednjem parku. Ta drevored je zasadila posebna ameriška družba, ki se je spomnila ob tej priliki tudi psom.

Amerikanec ima namreč prav poseben smisel za poveljevanje junakov. Junaški čin kakega psa zadene na odmev v vseh državah Amerike in se morajo učiti celo otroci v šolah o njegovem izrednem dejanju.

V naravoslovno-zgodovinskem muzeju v Njujorku so predvsem spome-

niki psom, ki so si pridobili zasluge na polju znanosti. So predvsem živali, ki so spremljale na raziskovalnih potovanjih po severnih pokrajinah raziskovalce in so se prav posebno odlikovale v službi po dnevu ter v noči. Najmlajši od zaslužnih psom se imenuje Chinook in je spremljal Byrda pri raziskovanju južnega tečaja in je tamkaj tudi poginil. Najbolj slaven nosi ime Toge, ki je bil nerazdružljiv spremljevalec slovitega raziskovalca severnega in južnega tečaja Amundsena. Amundsenov pes Toge je izvršil največji junaški čin v skrajnem kotu severno-ameriškega polotoka Alaska, v None. V ledeno mrzli zimi l. 1910 je izbruhnila v None davica. Tedaj še pač ni bilo letal, kakor jih posedamo dandanes, da bi jih bili poslali na odpomoč. Pes Toge je bil, ki je prejel nalog, da ponese zdravilo zoper davico 675 milj daleč v None. Tega pasjega teka se je udeležila celotna Amerika z največjim zanimanjem. Amerikanci so sklepali neverjetno visoke stave za in proti. — Poskus s psom se je obnesel. Toge je prinesel zdravilo še pravočasno. Po celih Združenih državah so prirejali zbirke za psa, ki je poginil slednjič radi starosti.

Od psom, ki so ovekovčeni v osrednjem njujorskem parku, uživa največ slave Tipps, ki je otel na izreden način svojemu gospodarju iz Kentucky življenje. Gospodar, po poklicu farmer, je bil bolan na srcu. Ko se je podal lepega dne v spremstvu psa na izprehod proti železniškemu tiru, ga je napadel srčni krč. Brez zavesti je padel na tračnice. Brezuspšno je poskušal pes, potegniti gospodarja iz smrtne nevarnosti, tekel je nato nasproti prihajajočemu brzovlakcu in je dosegel z glasnim lajanjem pri strojevodju, da je ustavil vlak še pravočasno.

Nadalje je videti v parku spomenik psu Rialu, ki je bil last čolnarja v Bostonu. Nekega jutra, ko se je vlekla gosta megla po vodi, da ni bilo videti

niti za ped pred seboj, je odrekel ob priliki prepeljave preko reke motor in čoln je obstal na mestu. V gosti megli je bila nevarnost trčenja z drugim čolnom očitna. Pes se je pogнал iz čolna v vodo, plaval je k obrežju, kjer so ga poznali in je dosegel z lajanjem, da se je podal na pot po reki drug čoln, ki je rešil vse, ki so bili v pokvarjenem čolnu.

Amerikansko društvo za varstvo živali je zelo bogato in tudi mogočno. V vseh večjih mestih poseda velika živalska zavetišča, kjer najdejo ob vsakem času psi brez gospodarja svoj novi dom. Nekater države Združenih držav imajo zelo občutne kazni napram trpinčenju živali.

*

Št. Peter pri Mariboru. V prepiru se je na domu svoje matere z nožem zaklal 33letni Lj. Krivec. Občinski odbor je na zadnji svoji seji sklenil, zaprositi kmetijsko ministristvo, da se občina Št. Peter v smislu zakona o likvidaciji agrarne reforme na velikih posestvih vpiše kot agrarni interesent za gozdove z ozirom na to, ker se gozd nujno potrebuje za preskrbo s kurivom in stavbnim lesom, ker je v občini in okolici premalo gozdov. — Novomašnik č. g. p. Kasijan Farič iz Zrkove je drugo in tretjo sv. mašo opravil pri nas in sicer v ponedeljek dne 13. julija pri Materi božji na Gorci, v torek pa v kapelici pri šolskih sestrah. — Veliko menjavanje bo letos med posestniki in viničarji. Mnogi se bodo selili iz potrebe, drugi zopet, da se bodo kasneje kesali. Vedno se bolj in bolj opazuje, da ponekod med gospodarji in viničarji ni več tišče zastopnosti kot je bila nekada.

Št. Peter pri Mariboru. Pretečeno nedeljo dne 12. t. m. je praznovala Berta Purgajeva iz Vodol 25letnico, odkar je cerkvena pevka. Vso to dolgo dobo je vneta in z ljubeznijo pre-

morem spraviti sem.«
»Naj bole mu je dovolil trgovec.

Čez par dni je bil kmet spet tu.

»Nesreča, gospod, — nesreča!«

»Kakšna?«

»Tvoj kotel je poginil!«

»Kaj, poginil? O ti goljuf ti, kako mora poginiti kotel?«

»Kako? Kar lahko ima mladiča, more tudi poginiti!«

Nato ni vedel trgovec kaj reči in tako je lmal kmet za mali kotel velikega.

Bobro je povedal. Gost natarkarju, ki mu je prinesel ribo: »Odnesite to ribo. Tako mlada je, pa že tako pokvarjena.«

je v krvaveči desnici revolver, katerega cev je bila zadeta od kroglice in močno skrivljena, izpod vrata mu je curljala kri, divje je ošvignil s pogledom oba žandarja, da bi ju preplašil ter zmedel in baš v tem smrtno nevarnem trenutku pobegnili na njemu lasten — najbolj drzen način.

Ves ta prizor je trajal le par trenutkov . . . Že sta dvignila orožnika puški, strela sta blisnila ter počila . . . Eden je zadel dolgo — dolgo iskano žrtev v prsa, drugi v trebuh . . . Smrtno zadeti Guzaj je omahnil in se zakotalil po tleh. Nekaj časa je še brcal z nogami, krčil prste na rokah, začelo mu je rohljati iz prs in izdahnil je . . .

Ko so videli očitvidci na hribu, da je padel njih poglavar, da ne bo vstal nikdar več, so pobegnili in se razkropili na vse strani . . .

Žandarja sta si obvezala lastne rane in nato pregledala klet. Na sredini majhne pivnice je stal prazen ter poveznjen poševnjak in na njem literska steklenica, ki je bila od kroglice preluknjana. Našla sta še heč (sekira za sekanje strelje), s katerim je lomil Guzaj kamenje iz zida.

Pri Guzaju sta našla razen poškodovanega revolverja, ki je shranjen v muzeju v Celju, še dolg nož in drugega nič. Na tleh sta pobrala zavoj papirja, ki ga je porinil razbojnik skozi vrata, ga razmotala in videla, da so to njegova štiri obširna pisma.

Dan Guzajevе smrti je bil topel jesenski dan brez oblačka na nebu. Solnce se je poslavljalo z zadnjimi žarki s hribov in obsevalo poslednjič parletnega kralja teh planin, grab ter kotanj, ko je ležal na hrbtu pred kletjo z zevajočo rano na prsih, iz katere je še vrela sveža kri . . .

(Dalje sledi.)

Nov vozni red

se dobi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Cena Din. 2.—.

pevala v čast božjo, naj še tako nadaljnjih 25 let! — Vreme imamo ugodno, ljubi dežek še vedno pravočasno namaka. Dosedaj smo bili še obvarovani vsake elementarne nezgode, da bi nas tudi Bog zanaprej obvaroval vsega hudega, da bo letina obilna, kašče in kleti lepo polne!

Zavodnje. V Zavodnjem se bo vršilo v nedeljo dne 28. julija ob dveh popoldne slovesno odkritje spomenika vojnim žrtvam, ki smo ga postavili mesto prejšnjega začasnega. S tem se je združilo tudi slavlje 50 letnice obstoja tukajšnje šole z govorom in gledališko predstavo Šolarjev. Pri obeh teh slovesnostih bo sodelovala tovarniška godba in pevski zbor iz Šoštanja, ki nam bodo delali dobro voljo nato se vršeci ljudski veselici. Za dobro pijačo in prigrizek bo preskrbljeno. Čisti dobiček ljudske veselice se bo porabil v kritje stroškov za spomenik. Prosimo obilne udeležbe iz vseh sosednih krajev.

Mislitaje. Dosti se je že nabralo novic, javnosti jih zaupamo samo nekaj. Dovžanci imajo nov hotel, ki odgovarja potrebam velikega mesta. Na planini Kopo in Črni vrh mrgoli raznih izletnikov, ki imajo ob naše postaje najlažji prihod. V Spodnjih Dovžah je mnogošpovstovana Krofova hiša pozidala kapelico v čast presv. Srcu Jez., blagoslovljena bode tekom poletja. Gasilno društvo si je s prostovoljnimi, požrtvovalnimi delom zgradilo svoj društveni dom in bo še julija otvorjen. Pri cerkvi je cerkveno predstojništvo obnovilo in olepšalo zunanost zlasti s kanalizacijo vseh strešnih odtokov. Pokopališče je nanovo preurejeno. Posebno lepoto mu daje nova Jeseničnikova grobnica. Oba rajna gg. župnika Klavžar in Rat pa dobita nov skupen spomenik. V spomin padlim vojakom se namerava postaviti kapelica ob cesti na starem pokopališču in bo služila obenem za oltar ob Telovskih procesijah.

Sv. Lenart v Slov. gor. Krajevna protituberkulozna liga razglasa, da bo poslovala od sedaj naprej za člane dne 10. in dne 20. vsaki mesec v občinski pisarni pri Sv. Lenartu v Slov. gor., vsakokrat ob dveh.

Sv. Ana v Slov. gor. God sv. Ane, župnijske patrone, se bo obhajal že v soboto. Zene od Sv. Trojice, ki so včlanjene v Marijini družbi, priredijo v soboto dne 25. julija 1931 predpoldne skupno romanje k Sv. Ani, kjer bo ob 10. uri pridiga in slovesna sv. maša. Pridigoval bo preč. p. gvardijan Ernest Jenko od Sv. Trojice, ki je priznan in goreč cerkveni govornik. Med sv. mašo bo skupno sv. obhajilo za žene, ob sklepu pa darovanje okoli oltarja kot jubilejni dar za popravila lepe in veličastne franciskanske cerkve pri Sv. Trojici v Sl. gor. Zene iz domačih in sosednjih župnij, pridite v soboto, ki bode vaš dan, v obilnem številu k Vaši zaščitnici in zavetnici, sv. Ani! V nedeljo je praznik sv. Ane, matere Device Marije, in bo prva slovesna služba božja ob šestih, druga ob osmih, tretja ob pol desetih. V cerkvi in zunaj se bo pobiralo za zvone.

Negova. Po večletni mučni bolezni je v sredo dne 8. t. m. mirno v Gospodu zaspala daleč na okrog znana in priljubljena Marija Klemenčič, mati g. župana v Ivanjcih. V nedeljo dne 12. julija smo jo v velikem številu spremili na njeni zadnji poti. Ob odprtem grobu nam je v ganljivih besedah opisal domači g. kapucin na dobrih delih bogato življenje pokojne matere ter nas posebno spominjal njene ljubezni do trpečih. V blag spomin njene dobrohotnosti in darežljivosti so vneti nabiralci med pogrebi nabrali za Dija-

ško kuhinjo v Mariboru 415.25 Din. Vzorna žena in mati počivaj v miru!

Gorja Radgona. Dne 24. junija smo pokopali tukaj Martina Hamler, veleposestniškega sina iz Ivanjševca. Sedem dolgih tednov je z izvanredno potrpežljivostjo prenašal mukepolno bolezen, čeprav je bil šele učenec III. razreda ljudske šole. Prvo sv. obhajilo je dobil na bolniški postelji. Umril je isti dan in ob isti uri, ko so njegovi tovariši sprejeli I. sv. obhajilo. Ganljiv je bil prizor, ko so ga prišli kropit sošolci in sošolke iz cele šole, še ganljivejši pa takrat, ko so ga ob neizmerni žalosti starišev, bratov in sester in ob obilni udeležbi ljudi vseh slojev, kakor tudi njegovih tovarišev, zagrebli. Pogreba se je udeležil tudi njegov stric, č. g. p. Elekt Hamler od Sv. Trojice v Slov. gor. Martinek, v miru spavaj! Njegovim starišem, bratom in sestram naše iskreno sožalje!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Radosten dogodek smo praznovali v nedeljo dne 12. t. m., ko je obhajal novomašno slovesnost naš rojak č. g. Janko Bele, misijonar-lazarist. Pridigoval mu je č. g. p. Gabriel iz Maribora kot rojak. Ves božji blagoslov na življenjej pot! — Kar je bilo že dolgo krvavo potrebno, se je te dni začelo izvrševati: s pomočjo drž. higijenskega zavoda se izvede v enem delu vasi Sv. Lovrenc, ob banovinski cesti, kanalizacija s cementnimi jarki, da ne bo zastajala voda in gnojnica ob cesti. Lep kos napredka, ki smo ga veselili!

Medvece pri Pragerskem. Tudi pri nas vlada velika vročina s sušo. Poljski pridelki se kar sušijo. Po travnikih, posebno po hribovih, je kakor v jeseni, otave ni mnogo pričakovati, ako ne bo dežja. Ljudje se žalostni vprašujejo, kaj neki bo, ako še nadalje vlada ta neznoosna vročina, zraven pa še vetrovi. Edino vođo iz potoka, t. z. »Dolus«, katero rabimo kot pitno in za kuho, kakor tudi za živino, nam nekateri delajo nepitno s tem, da gonijo v potok živino napajat. Živina se ponemari v potok ali blizu potoka, potem se pa nečistoča steka v potok. Da bi bilo vsem prerokanjem konec, bi bilo dobro, da se vodilni možje obrnejo s prošnjo na bansko upravo v Ljubljani za primeren prispevek, da bi se zgradil vaški vodovod, ki je v tej vasi neobhodno potreben. Medvečani, za vzgled vam bođi vas Sesterže, katera se lahko ponaša z vodovodom in odlikuje s požrtvovalnimi možmi. Dragi sovaščani Medvečani, zedinite se, ker edino s tem se lahko dosežemo, kar bo v korist in ponos nam v sedajnosti in prihodnosti!

Ptujska gora. Lepo je bilo tukaj pri nas 1. in 2. julija, ko se je vršil evharistični kongres. Ljudi je bilo zelo veliko kljub temu, da se ni agitiralo po časniki. Sprejem romarjev je bil sijajen, v hribe in doline se je razlegal glas petja: »Marija, k Tebi, uboge reve, mi zapuščeni vpijemo!« Zvečer ob šestih je nam č. g. dr. Cukala Franc v pridigi lepo orisal katoliško akcijo, njen namen in njeno delovanje. Po pridigi je bila procesija z Najsvetejšim. Dne 2. julija so se že ob dveh zjutraj začele sv. maše, katerih je bilo vseh skupaj s pontifikalno 31. Med tem so bili razni govori

Pri pokvarjenem želođcu, plinih v črevesu, slabem okusu v ustih, čelnem glavobolu, mrzlici, zapeki, bljuvanju ali driski, učinkuje že kozarec naravne »Franz Josefove« grenčice sigurno, naglo in prijetno. Znameniti zdravniki za želođec izpričujejo, da se izkaže uporaba »Franz Josefove« vode kot prava blagođat za po jedi in pijači preobložena prebavila. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah.

v cerkvi in zunaj cerkve. Okoli pol ene ure popoldan se je zaključila ta lepa slovesnost. Romarje Matere božje vabimo na shod, ki se bo vršil dne 15. avgusta t. l.

Ptujska gora. Hlodi so porušili sedemletno deklico Justiko Koje iz Ptujske gore. Soseđi so prihiteli na pomoč in potegnili nezavestno izpod hlodov. Poklicali so rešilni avto na lice mesta in so jo odpeljali v ptujsko bolnico. Nesreča nikoli ne praznuje.

Kočno pri Laporju. Na praznik sv. Cirila in Metoda sta stopila v zakon Anton Uršič in Emilja Pivec, hči edinka našega daleč naokoli znanega vrlega Janeza Pivca, brata pokojnega vuzeniškega dekana Štefana. Gostija se je vršila na Pivčevem domu v Kočnem pod košato slovensko lepo v najbolj izbranim razpoloženju, četudi ni bilo ne godbe in ne plesa. Svatje so zbrali za dijaško semenišče 130 Din. Mladima poročencema obilo sreče!

Gajovci nize Ptuja. Naša vas je doživela v sredo dne 8. julija veliko presenečenje. Ta dan je neko vojaško letalo parkrat in čisto nizko obkrožilo vasi župnije Sv. Marjete nize Ptuja, nato pa pristalo na južni strani naše vasi na Mihalekovem travniku. Takoj je pridrla vse polno ljudi od raznih strani, pešcev in kolesarjev, gledat tega zračnega ptiča. Letalo je pilotiral neki letalski nadporočnik, ki se je na poletu iz Mostarja v Zagreb visoko v zraku za oblaki predaleč zaletel, ker je izgubil orientacijo, ter moral vsled pomanjkanja bencina zasilno pristati. Tudi motor se je haje nekaj pokvaril. Letalec se je bal, da bi pristal na Ogrskem ali v Avstriji, kjer bi mu letalo zaplenili. Šele ko je zaslišal slovensko govorico in ime kraja, si je veselo oddahnil. Letalo, takoj zastraženo po orožnikih, je ostalo na travniku tri dni ter bilo predmet občudovanja več tisoč ljudi, ki so te dni peš, s kolesi in z avtomobili priromali v našo vas. Ljudje, ki so skupaj prišli gotovo iz desetih župnij in celo iz sosednje Hrvatske po nekaj ur daleč, so si lahko vse ogledali, ker sta bila letalski poročnik kakor tudi mehanik zelo prijazna človeka. V soboto dne 11. t. m. predpoldan je priletel še en aeroplan, ki je tudi pristal na istem travniku ter pripeljal bencin. Pomožno letalo je vodil domačin in zavrčki rojak, mlad nađebudni letalski narednik Stan-ko Borovinšek. Popoldne sta aeroplana eden za drugim odletela ob navzočnosti več sto gledalcev, obkrožila našo vas in izginila proti jugu. Drugo letalo je pri odletu vsled premalega prostora imelo malo zamude, ker ga je oviralo grmovje in močvirna tla, tako da so morali gledalci malo pomagati. Ljudje so se divili raznim vratolomnim zračnim akrobacijam, ki jih je izvajalo drugo letalo, v katerem je bil g. Borovinšek. Ljudje so te tri dni naredili malo haska, pač pa mnogo škode po travnikih, ker ne ozirajoč se na ceste in pota, so pomandrali mnogo trave pešci in kolesarji. Dobiček je pri tem imel le vaški vñotoč, kjer so žejni gledalci tešili svojo žejo, in pa dravski brod pri Zavrču, ki je imel s prevažanjem ljudi polno posla.

Sv. Urban pri Ptaju. Kakor mora je leglo na Urbančane, ko so slišali žalostni glas zvonov, ki so oznanjevali, da Leopolda Horvata, posestnika v Svetincih, ni več med živimi. Kakor bi slutil, je še dva dni prej bil na božji poti na Ptujski gori, kjer je zadnjič prejel sv. zakramente. Dne 4. julija popoldan je peljal voz drv domov. S seboj je imel tudi svoja dva še šoloobvezna otroka. Pri veliki vročini je živina hotela v bližnji potok iti pit in tako je močno naložen voz prišel z vozne ceste. Ko se je živina napila, je otrokom pustil živino,

nik celo žrtev svoje gostoljubnosti. Ko je neke viharne noči potrkalo na okno, je sprejel na vprašanje odziv »žandarja«. In dobri župnik je zaupljivo odprl vrata. Pa niso bili gg. orožniki, ampak s sajami namazani lopovi, ki so izrabili župnikovo dobrodušnost in mu počem pobrali, kar se jim je zdelo vredno, in save pradvsem zlato uro in verižico, srebrno namizno orodje, ves kovani in papirnati denar, ki ga je imel župnik v pisalni mizi. Pa ni tarnal, ampak potolažil se je z besedami: »Bo že zopet Bog dal.« Prodal je lopo rejene vole in je imel spet denar. Zadnja leta je živel upokojeni gospod župnik v svoji mali hišici na prijaznem gričku v Vojniku. Rad je hodil pomagat svojim stanovskim tovarišem ob nodeljah in drugih prilikah, kadar je bilo pač mnogo opravila. Bil je vedno vder in ljubezniv in bo ostal kot tak v spominu vseh, ki so ga poznali. Zemeljske ostanke je celjski opat vlč. g. Peter Jurak ob asistenci v celjski bolnici blagoslovil, nakar se je truplo prepejalo v Vojnik, kjer so ga ob mnogoštevilni udeležbi sobratov in občinstva položili k večnemu počitku na tamošnjem pokopališču. N. p. v m.!

Planina. Dne 4. julija je umrl posestnik Fl. Pušnik v Pristavi, bivši župan občine Golobnjek in cerkveni ključar sv. Marjete na Planini. Bil je odločen in neustrašen krščanski mož, ki ni nikdar svojega verskega prepričanja zapustil; stal je vedno v prvih vrstah, najsi bo v narodnih ali verskih zadevah. Bolhal je že več let; posebno zadnja leta je trpel silne bolečine, ki jih je pa udano prenašal. Od kar »Slovenski Gospodar« izhaja, mu je bil veren čitatelj in naročnik. Blag mu naj bodi spomin!

Sv. Rupert nad Laškim. V hribovitem, raztrganem, za to težavnem svetu živimo, veliko trpimo, pa menda ravno zato imamo zelo stare ljudi. Na praznik dne 29. junija je umrla v Malibrezl na Rejševem posestvu Franciška Vončina, stara nad 91 let. Vrta žena, ki se je rodila v solčni Goriški in je pozneje prišla s svojo hčerko na Štajersko, je v svojem življenju veliko prestala, več let bila prikovana na posteljo, a je svoje težave kot prava krščanska žena in mati Bogu vdano prenašala. Svetila ji večna luč! — Dne 9. junija je v Malibrezl po dolgi, mučni boleznini zatisnil svoje oči k večnemu počitku Adam Vider, po domače Gorišek, star 66 let. Bil je dober, zaveden krščanski gospodar, ki je lepo skrbel za svojo družino in se vzgledno pripravil na smrt. Bog mu daj večni mir! — Pa ne samo stare kosti neusmiljena smrt, tudi na dojenčke ne pozabl. Dne 6. julija je pograbila dojenčka Gaberšek v Novakovi hiši v Bezgovnicah. Samo eden dan sta gledala luč sveta, potem pa jo iz reve in nadloge raje pobrisala k angeljem. Gotovo sta dobro zamenila! — Sadja imamo tukaj razmeroma malo. Črešnje so ponekod precej obrodile, in že se je veselil marsikateri posestnik, da bo vsaj za sol in najpotrebnejše reči v hiši. A letos nesreča nič ne praznuje. Vслед solčne vročine so črešnje predčasno zorele in kmalu postale tako črvice, da niso za drugo rabo kakor za šnops. — V vinogradih je navzlic silni vročini in suhi na najboljše sorte, posebno na rilček, pritislila nenavadno močna peronospora. grozdje je čez noč postalo črno in se posušilo. — Naravnost obupne čase preživlja dandanes ubogi kmet. Dela in se trudí, a prodati ne more ničesar, razni davki pa so valiki.

Svetina pri Celju. Ožbaldsko nedeljo, to je lepa nedelja na Svetini bo letos drugo nedeljo

v avgustu, dne 8. avgusta; bo dvojno opravilo: ob 8. in 10. uri, da lahko mnogi romarji, ki radi prihajajo na prijazno Svetino, opravijo svojo pobožnost.

Vse cenjene naročnike, ki še niso vsaj deloma poravnali naročnine za drugo polovico leta prosimo, da isto takoj obnovijo, ker drugače smo primorani jim ustaviti list. Slovenski Gospodar stane za celo leto Din 32.—, za pol leta Din 16.—, za četrt Din 9.—.

Viničarski vestnik.

Zborovanje »Strokovne zveze viničarjev« v nedeljo 12. julija pri g. Prahu v Mariboru se je udeležilo lepo število viničarjev iz okolice. Zborovanje je otvoril in vodil predsednik mariborske strokovne skupine viničarjev tovariš Jože Šeferko. O važnosti, o uspehih in ciljnih stanovske organizacije viničarjev je govoril glavni tajnik Strokovne zveze viničarjev v Ljutomeru tovariš Peter Rozman. Vsi navzoči smo odločno sklenili, da ne odnehamo prej, dokler vseh mariborskih viničarjev ne združimo, v naši krščanski strokovni organizaciji, da se ne bomo pustali deliti na razne frakcije, ki samo poslabšujejo našo skupno moč. V Strokovni zvezi viničarjev je naše mesto, in nikjer drugod. Pristopili so mnogi viničarji in s tem je storjen mogočen korak združitve vseh mariborskih viničarjev.

MALA OZNANILA

V »Malih oznanilih« stane vsaka beseda Din 1.20. Najmanjša cena za oglas je 8 Din. Manjši zneski se lahko vpošljejo tudi v znakah. — Upravništvo odgovarja na razna vprašanja samo takrat, ako je priložena znamka za Din 2.— za odgovor.

Upravništvo.

Gostilničarji Iz zdravstvenih ozirov prodam gostilno s 120 do 140 hl iztoča vina na leto, z mesarjjo, trgovino in trafiko, edina gostilna pri farni cerkvi. Hiša je novo zidana in popolnoma opremljena. Mimo vodi pot na priljubljeno razgledno točko ob severni državni meji. Gotovine je treba 150.000 Din. Pojasnila daje učitelj Feliks Grögl pri Sv. Rupertu v Slov. gor. 1110

Mesina parna žaga v Pljuju je s 1. julijem t. l. znižala cene žaganju mehkega in trdega lesa za 10 Din pri 1 kub. m. Mehki les se odsej žaga po 70 Din, trdi pa po 90 Din za 1 kub. m. 1109

Krasno arondirano posestvo, vse v ravnini, 24 oralov, vila, novo gospodarsko poslopje, velik sadonosnik poln zlahtnega sadja, pol ure od postaje, se prodaja. Pojasnila daje Ivan Vežjak, Leskovec, p. Slov. Blstrica. 1121

Viničar s 4—5 delavskimi močmi, če mogoče z lastnimi kravami, se sprejme. Egger, sedlar, Maribor, Gosposka ulica 15. 1122

Zamenjam 5 let staro brejo kobiljo za drugega konja. Lampret, trgovec, Ruša. 1112

Posestvo 10 in pol oralov se prodaja v Zgornji Polskavi št. 11. 1117

Viničar s 3 delavskimi močmi se sprejme pri I. Schwarz, Košaki 36, p. Maribor. 1115

Trgovski vajenec, krepak in zdrav, s primerno šolsko izobrazbo, poštenih staršev, se takoj sprejme v trgovino z mešaním blagom. Hrana in stanovanje v hiši. Franc Lipej, Brežica. 1125

Slamorenzico v dobrem stanu prodaja za 900 D Lampret, trgovec, Ruša. 1113

Malo posestvo se prodaja. Sv. Miklavž šte. 99, p. Hoče. 1111

Zahvala. Prod kratkim me je zadela požarna nesreča in mi je upepelila hišo, gospodarske poslopje in opravo. Zavarovan sem bil pri občini zavarovalnici »Sava« po glavnem zastopu v Mariboru ter se mi je cela škoda, ki me je zadela, na jako kulanten način izplačala. Vслед tega se zahvaljujem najtopleje temu domačemu zavarovalnemu zavodu, ki ga najbolj priporočam! — Račje, dne 15. 7. 1931. — Ivan Weber. 1118

Posestvo na prodaj. Pri Sv. Jakobu v Slov. gor. imajo dediči po rajnem Alojzu Kristl lepo posestvo, obstoječe iz majarje in lepega vinograda na Zg. Hlapju, Mali dol, takoj na prodaj. Cenilna vrednost se izve od dedičev: 1. Alojza Kristl, vpok. učitelj in posestnik, Sv. Barbara pri Mariboru. 2. Treze Kramberger, gostilničarke, Sv. Marjeta ob Pesnici. 3. Alojza Jaušnik, gostilničarja pri Mariji Snežni. 1114

Hiša z vrtom in sadonosnikom v Mariboru. Koroška cesta 95, je pod ugodnimi pogoji za prodati. Zraven hiše je hlev, pred hišo pri cesti pa precejšen prostor. Posestvo je prikladno za lesnega trgovca, ključavničarja, kleparja, mlekarsivo, vozništvo itd. 100.000 Din je treba izplačati takoj, 70.000 Din pa po 19 letih brez obresti. Poprašati pri Josipu Strmšek, Celja, Štrossmajerjeva 3. 1129

Viničar s 4—5 delavskimi močmi in z lastno živino se sprejme pri I. Schwarz, Košaki 36, p. Maribor. 1116

Kmetje, pozor! Nove in rabljene mlatilnice, vlatelje, sadne mlince ima po zelo znižani ceni za prodati: Jožef Pfeiffer, Hoče.

Lepa mala hiša v Kamnici se prodaja na javni dražbi v Mariboru, okrajna sodnija, dne 27. 4. m. ob 11. uri v sobi šte. 27. Vabijo se zainteresenti. 1128

Dobroohranjen mlin ima na prodaj z stališčadi Marija Rop, mlajša, Varda, Sv. Jurj v Slov. goricah. 1127

Novi sodi za vino in mošt, kakor tudi gnojilne sode, grem tudi na dom, vse po znižani ceni, za delo se jamči. Se priporočam: Jožef Zvonar, sodarstvo, Slovenjgradec. 1126

Vajenca za trgovino z mešaním blagom, krepkega in zdravega, poštene krščanske vzgoje, sprejme takoj: Gospodarska zadruga v Šmarju pri Jelšah. 1138

Viničarja s štirimi delavskimi močmi, le s dobrimi spričevali, sprejemem na dobro viničarstvo pri Mariboru. Vprašati pri g. Jarcu, Maribor, Majstrova ulica 5. 1133

Učenca za klobučarsko obrt, močnega in zdravega, do 15 let starega, sprejme Ivan Kvas, klobučar, Maribor, Aleksandrova 32. 1136

Nova hiša se prodaja, drvarnica, svinjak, studenec, velik vrt, njiva, cena 83.000 Din. Nove slove: Rojko, Pobrežje pri Mariboru, Nova ulica št. 7. 1134

Dve lepi manjši posestvi v prav dobrem stanju na prodaj: Ješovnik, Štralek, p. Sv. Rupert v Slov. goricah. 1139

Išče se stiskalnica ali preša z zgornjim pritiskom, okrogli koš, najmanj 1 meter širok, lesena tla, prednost bi imela preša z hidravličnim pritiskom, železno vreteno 9—10 cm močno. Josip Zumer, Celja, Hotel »Zvezda«. 1131

Lepo posestvo se prodaja, meri 10 oralov, blizu državne ceste, 10 minut do cerkve, 15 minut do kolodvora. Jurij Pec, št. 113 v Slov. gor., hišna šte. 111. 1129

nam pa je držal voz, da se ne bi prevrnil. To pa je bilo zanj usodopolno. Pri krenitvi na sesto je težko naložen voz, katerega ni mogel nadzorovati, padel nanj tako nesrečno, da mu je strle prsi in glavo. Šele na otroško vpitje so prihiti ljudje, kateri so ga dobili izpod voza šele tedaj, ko so vsa bruna odmetali. Došli g. urbarski kaplan mu je mogel podati le samo sv. poslednje olje, nakar je ponoči v groznih mukah umrl. Bil je obče spoštovan, miroljuben, krščanski moč, ki je svojo ženo s tremi malimi otroki mnogo prehitro zapustil. Prav velike ljudstva se je zbralo na njegovem pogrebu, ker vse je pretresla ta nenavadna žalostna smrt. Rajni je bil za vse dobro vnet in velik prijatelj svetlice. Tako smemo upati, kakor je gospod župnik pri odprtem grobu govoril: Ljubil je svetlice, naj mu bo tudi večnost s svetlicami postлана. Naj v miru počiva! Žena in otroci pa imejte upanje, da se spidite nad zvezdami!

Ormož. Po odhodu gospoda Lešnika v Ptuj smo bili več tednov, in sicer v najbolj križnem času, brez živnozdravnika. Pred kratkim se je naselil v Kuharičevi hiši novi živnozdravnik g. Nardin. — Znana trgovka in gostilničarka Matilda Anderlič je umrla v sled srčne kapi. Imela se je podvreči operaciji, pa je ni prenesla. — Splošna navada je, da se prirejuje podoknice na predvečer godu ali ob drugih prilikah vsaj pred polnočjo. Pri nas pa hočejo biti nekateri v tem oziru originalni in imajo podoknico in govorniške vaje na vesti, če hočete, tudi ob dveh zjutraj. No, do takrat se ozračje gotovo primerno shladi in glava primerno ogreje. — Zagrebške Novosti so prinesle pred dnevi eno celo stran dolgo poročilo s slikami pod naslovom: »Ormož — Jugoslovanski Gallspach.« Najbrž v sled tega je v zadnjem času pritisnilo v Ormož lepo številno raznovrstnih bolnikov, posebno iz Hrvatske, ki iščejo zdravja pri našem domačem »Zelzelau« dr. Majerleču, ki zdravi po Zelzelovi metodi. Zdravi se krog 40 ljudi. Baže je za mesec avgust že vse naprej zasedeno. — Če se sme sklepati na krizo, denarno in gospodarsko, po ravnih prireditvah in zabavah, potem smemo brdit, da je ni. V treh tednih kar tri take zabave in povsod dosti obiskovalcev in obiskovalk.

Polenšk pri Ptuj. Beremo razne dopise: Bredišče ob Dravi, mariborski študentje pridejo — Sv. Trojica v Slov. gor., dramatični odsek, tid. itd. Res pestro! Ali bi ne bilo kaj takega mogoče tudi pri nas? Škodovale nam ne bi, koristilo pa dosti.

Šolčava. Blagoslovitev kapelice Kristusa Kralja v Logarski dolini bo izvršil prevzvišeni knezoškof dr. Andrej Karlin dne 9. avgusta t. l.

Frankolovo. V nedeljo dne 26. julija vse na Frankolovo! Tu se bo obhajala lepa, za celo župnijo razveseljiva slovesnost prve sv. maše, ki jo bo isti dan ob desetih daroval v župnijski cerkvi novomašnik škoflje na Krku č. g. Medved Ivan, tukajšnji rojak, v pričujočnosti svojih č. duhovnih sobratov in svojih ljubih staršev. Slovesnost bo tem veselejša, ker bota navzoča še druga dva duhovnika, frankolova rojaka, namreč č. g. dr. Voičič F., ravnatelj Salezijanskega zavoda na Rakovniku pri Ljubljani, ki bo tudi novomašniku pridigoval, in č. g. Flis Gregor, superijor mislonske družbe v Grobljah pri Domžalah. Četrtega č. g. tukajšnjega rojaka, Čučko Antona, je kot kaplana šoštanskega ugrabila 1. 1921 smrt. Rajni je tukaj imel novo sv. mašo leta 1912. Koralno petje pri novi sv. maši bodo skrbeli č. g. novomašniki iz Ljubljane. —

Romarjem na Brezje!

1. Izkaznice smo razposlali na vse župne uršede, ki so se prijavili. Vaak je dobi tam, kjer se je prijavil.

2. Novih prijav za skupne vlake ne sprejemamo več.

3. Brez izkaznice naj se z našimi vlaki nihče ne vozi.

4. Vstopite na postajah, kakor ste se prijavili.

5. Ne pozabite izkaznice doma!

6. Vozni listek kupite do Otoč, in sicer vsak zase in ne sprejmite skupnih, ker je lnsko leto revizor na železnici tako zahteval, kar povejte na postajah, ako bi hoteli dati skupne karte.

7. Vozni red bo ta teden določen in v prihodnji številki Slov. Gospodarja objavljen.

8. Spoved opravite po možnosti doma.

9. Vožnjo lahko prekinete, in sicer nazaj grede, kjerkoli hočete, prijaviti pa se morate roditelju, ki vam da navodila.

10. Mostnine na Otočah letos ni več.

11. Za izlet na Bled bodo na razpolago avtobusi in vlaki.

12. Pripravljeni bodimo na vsako vreme, upamo na lepo vreme.

Prosvetna zveza.

Ker bo isti dan veliko sv. maš tukaj (bo jih 9 do 10), odpade procesija, ki se je po navadi vršila na Ansko nedeljo. Prva sv. maša isti dan bo ob 5, druga ob 6, potem ob 6, 7 in 8, 8 in 9. Spovedovalo se bo od četrtega vsak dan. — Župnijska cerkev je dobila novi kinč: krasno veliko podobo sv. Terazike od det. Jezusa, krasna slika, narejena menda v Ameriki, dar tukajšnje s. redovnice karmeličanke Kotnik. V župnijski cerkvi so tudi sedaj vsa okna nova in zares krasna. Vsakemu se sedaj naša cerkev dopade.

Polula. Glasbeno društvo »Eđinost« v Polulah pri Celju je imelo na Ciril-Methodovo nedeljo svoj prvi občni zbor in koncert. Prireditelj je precej dobro uspela. Društvo se predvsem zahvaljuje akad. slikarju g. Grašerju, ki je društvu podaril lepo simbolično sliko in g. Kovaču, učitelju v Celju, za njegov vzpodbudni govor. Posebna zahvala gre sestniku g. Majerju, ki je brezplačno odstopil prostore in vse potrebni material za prireditelj. Društvo se zahvaljuje vsem darovalcem in sploh vsem, ki so kakorkoli pripomogli k lepemu uspehu.

Št. Janž pri Dravogradu. Veličasten je bil sprejem našega novega župnika g. Antona Jevanko. Ze v petek popoldne so fantje postavljali majo. Pod spretnim vodstvom g. predsednika cerkvenega konkurenčnega odbora Šegovca so jih postavili šest in dva slavoloka. Teško smo čakali nedeljo. Farani so se zbirali ob glavni cesti pri prvem slavoloku. Točno ob 4. se pojavita dva avtomobila. V tem trenutku zagrmije topiči. Prvi pozdravi g. župnika, č. g. Vrhnjak Lojza, župnik v Št. Petru, začasni provizor naš. Nato ga je pozdravil v jedrnatih besedah bivši oblastni poslanec g. Ivan Guzej, župan. Dobrodošlico so mu izjavili tudi g. šolski upravitelj Oskar Bregant, g. Lojze Rogina v imenu gasilcev, ki so se korporativno udeležili sprejema in učenka & razreda, katerega mu je izročila krasen šopek. Nato se je razvil dolg spreved do farne cerkve, kjer je bil blagoslov. V sredo se je vršila na

zelo slovesen način inštalacija. Pridigo je imel č. g. dekan Jurko iz Starega trga, ki se je tudi spomnil č. g. Antona Mojzšek, bivšega župnika, ki je šel v pokoj, kateri ima neprecenljive zasluge za Št. Janž, kjer je deloval 22 let.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Vročina nas tare. Kmetje vzdihujejo. Otave ne bo. Žito je prehitro dozorelo. Cene kmetiskim pridelkom še vedno padajo. Denarne zaloge prejšnjih dobrih let kopnijo. Val za industrijske pridelke in davke. Le letoviščarji se veselijo lepega vremena, krasnega kraja in dobrih časov.

Sp. Polskava. Pred kratkim je obhajal naš obče spoštovani mizarški mojster in mnogoletni naročnik »Slov. Gospodarja« ter »Slovenca« g. Anton Ingolič petdesetletnico svojega življenja. Jubilant zasluži radi svojega neumornega dela in svetlega značaja, da se ga ob tej priliki spomnimo ter mu iskreno čestitamo k slavju, želeč mu, da bi mu bila druga polovica življenja svetlejša in milejša kot prva, ko je kot šestnajstletnik zapustil vole in ovce svojega očima na Pohorju in šel v mesto, da se nauči mizarstva. Delal je po raznih krajih, si končno šel v svojo vas po nevesto, ki mu je postala žena ter mu bila in mu je še najzvestejša spremljevalka v življenju. V začetku je bilo njuno življenje rezko. Ana je v tuji hiši zibala, Tonča pa si je zadel na ramena nekaj orodja in šel med Polance za delom. Pa kupila sta si hišo, otroci so se množili in s podvojenim trudom sta delala, da se je delavnica večala in dobila moderne stroje. V tem je prišla vojna in delavnico je napolnilo čez sto ujetnikov, Ana je ostala sama s tremi otroci, Tonča pa je odšel v Galicijo in bil končno ujet in odveden v Moskvo. Od tod je pihal svoji ženi in otrokom, dokler se ni v mrzli jesenski noči nenadoma pojavil pod oknom ves kosmat in utrujen od dolge poti, ki jo je prehodil večinoma peš. Pa moral je spet v vojake, dokler ni bilo končno konec vojske. Tedaj je začel pridno z nova, Bog ga je blagoslovil še z dvema sinovoma, tako da obhaja petdesetletnico svojega življenja in štirinadesetletnico svojega mizarškega dela v eni najmodernejših delavnic v mariborskem okraju, njegovo delo hvalijo v Mariboru, Ptujju in še drugod. S ponosom lahko gleda na svojih pet otrok, od katerih je sin Anton baš skončal univerzo v Ljubljani, najstarejša hčerka je pred kratkim poročila, najmlajša pa bo v prihodnjih mesecih. Od obeh mlajših sinov pa bo eden vstopil v jeseni v mariborske šole, drugi pa v domačo osnovno šolo. A to še ni vse njegovo delo. Neumorno je delal in odboru domače požarne hrambe, v občinskem svetu, v obrtnem društvu in drugod. Vzgojil je lepo število mizarških pomočnikov in že mojstrov, ki so bili odlikovani v Gradcu in drugod, živel je vzorno, podpirajoč revne in razširjeval je vedno in povsod pravo krščansko miselnost. Za to mu ključemo: »Še mnoga leta!«

Kalobje. V celjski bolnici je po kratki ter hudi bolezni dne 12. t. m. preminul dolgoletni župnik iz Kalobja g. Josip Kostanjevec. Rojen je bil pri Sv. Marjeti niže Ptujja (l. 1858) in je dočkal lepo starost 73 let. Rajni je bil dober in ljudomil človek in duhovnik ter daleč naokoli znan po svoji izvanredni gostoljubnosti. Kjer je služboval kot mlad kaplan in katehet, si je znal pridobiti ljubezen in udanost učiteljstva in šolske mladine. Kot župnik kalobski je imel vedno odprto, gostoljubno hišo. Če so prišli službovali orožniki ponoči v oddaljeno hribovito Kalobje, so potrkali na vrata in bil jim je gotov gostoljubni sprejem. Znano je, da je postal gospod žup-